

РЕШЕНИЕ

№ 12579

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2441** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Пи Ен Сървис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес гр. С., [улица] ет.3 ап.12, представлявано от В. Н. П., чрез адвокат И. М. САК, срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221721005318-091-001/28.07.2022 г., издаден от И. Х. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Д. Р. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 84/19.01.2023г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ОДОП/ [населено място] при ЦУ на НАП. Жалбоподателят оспорва РА, с който от страна на органите по приходите са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.03.2021г. до м.05.2021г., като са определени задължения за ДДС в размер общо на 1 000 740,06 лв. и съответстващите лихви в размер на 125 367,40 лв. Вследствие на определена по реда на чл. 122 ДОПК данъчна основа 0 /нула/ лв. на получени доставки от доставчика „Стриймкорп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Изложени са твърдения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на издадения РА. Претендира отмяната на РА в обжалваната част.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. М., упълномощен от представляващия В. П.. Адвокат М. моли съдът да отмени оспорения ревизионен акт по изложените в жалбата съображения и на основание на събраните по делото доказателства, включително приетата съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/. Претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък. Ответният административен орган – Директор на

дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител. Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221721005318-020-001 / 16.09.2021, изменяна със Заповед Р-22221721005318-020-002 / 07.03.2022, Р-22221721005318-020-003 / 05.04.2022, спирана със Заповед Р-22221721005318-023-001 / 24.11.2021, възобновявана със Заповед Р-22221721005318-143-001 /25.01.2022, издадени от И. Х. К. началник на сектор "Ревизии" при ТД на НАП е възложено извършването на ревизия на „Пи Ен Сървис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за установяване на задълженията за ДДС за периодите 01.03.2021г. – 31.05.2021г.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ връчен на 22.06.2022 г. на декларирания ел. адрес: pnservice.[електронна поща]. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице не е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221721005318-091-001/28.07.2022 г., издаден от И. Х. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Д. Р. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, надлежно връчен на дружеството, е обжалван с жалба вх. № 53-06-7137/22.08.2022г. по описа на ТД на НАП С. пред директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП. С решение № 84/19.01.2023г. Директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, РА е потвърден.

С РА са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. С оспорвания РА, деклариран от жалбоподателя ДДС за внасяне м.03.2021г. до м.05.2021г. е увеличен със сумата от 1 000 740,06 лв. и са начислени съответстващите лихви в размер на 125 367,40 лв. Корекцията на декларираните резултати произтича от определена по реда на чл. 122 ДОПК данъчна основа на получени доставки 0 /нула/ лв. по фактури, издадени от „Стриймкорп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В хода на проведената ревизия са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД/РА. На основание чл. 37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, както следва:

-ИПДПОЗЛ изх.№Р-22221721005318-040-001/17.09.2021г., връчено на ел. поща на дружеството - [електронна поща] на 04.10.2021г. Подадена молба вх. № Р-22221721005318-М.-001- И/19.10.2021г. за удължаване срока за представяне на документи; Решение за продължаване на срока за представяне на документи № Р-22221721005318-106-001/21.10.2021г. исканите документи са представени с придружителни писма за представяне на документи : вх. № Р-22221721005318-ПРД-001-И/27.10.2021г.; вх. № Р-22221721005318-ПРД-002-И/31.10.2021г.; вх. № Р-22221721005318-ПРД-003-И/19.11.2021г.; вх. №

P-22221721005318-ПРД-004-И/19.11.2021г. ; 1655/28.01.2022г., Представени товарителници с вх. № 1823-26, 1828, 1830, 1847-49, 1852,1853/31.01.2022г. ; вх. № P-22221721005318-ПРД-005-И/15.02.2022г.; Представени протоколи с вх. №6201/06.04.2022г., Представени кантарни бележки с вх. № 7898/04.05.2022г.

Извършена е проверка на счетоводната и търговската документация на жалбоподателя. Прието е, че задълженото лице за ревизирия период не е представило оригинални счетоводни документи и регистри по връчено ИПДПОЗЛ № P-22221721005318-040-001/17.09.2021г. , както и не е осигурило достъп до обект или лице, съхранявало счетоводни документи и регистри на електронен носител в определения в срок. В тази връзка ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК поради наличието на обстоятелството по чл.122, ал.1, т.4 и т.8 от ДОПК.

Установено е, че през данъчни периоди от м.03.2021 г. до м.05.2021 г. ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 1 000 740,06 лв. по фактури [ЕГН]/12.03.2021; [ЕГН]/30.03.2021; [ЕГН]/31.03.2021; [ЕГН]/19.03.2021; [ЕГН]/31.03.2021; [ЕГН] 14.04.2021; [ЕГН] 20.05.2021, с предмет – "транспортни услуги“, издадени от „Стриймкорп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

От страна на дружеството през ревизирия период на основание чл. 124 от ЗДДС са подавани отчетни регистри – дневници за покупки и дневници за продажби на основание чл. 113 от ППЗДДС. Установено е, че от страна на ревизираното лице на основание и съобразно изискванията на чл. 115 от ППЗДДС, ежемесечно по електронен път са подавани необходимите документи, като информацията е подавана в определения срок, заедно с дневниците за покупки и продажби и Справки-декларации по ЗДДС.

С Придружително писмо за представяне на документи вх. № P-22221721005318-ПРД-004-И/19.11.2021г. са представени фактури издадени от „СТРИЙМКОРП" ЕООД с ЕИК[ЕИК] към „Пи Ен Сървис" ЕООД както следва :

- Фактура № [ЕГН]/12.03.2021г. ДО 1172279.12лв. ДДС 234455.82лв., предмет на доставката Извършен транспорт на биомаса по Договор – 77896.600т. по ед. цена 15.049лв. стойност 1172279.12 лв.;
- Фактура № [ЕГН]/19.03.2021г. ДО 52215.22лв. ДДС 10443.04лв. , предмет на доставката извършен транспорт на биомаса по Договор – 9100.000т. по ед. цена 5.738лв. стойност 52215.22лв.;
- Фактура № [ЕГН]/30.03.2021г. ДО 67644.56лв. ДДС 13528.91лв. , предмет на доставката Извършен транспорт на биомаса по Договор – 8000.000т. по ед. цена 8.456лв. стойност 67644.56лв.;
- Фактура № [ЕГН]/31.03.2021г. ДО 1187489.32лв. ДДС 237497.86лв. , предмет на доставката Извършен транспорт на НКЕГ за период от 01.07.2020г. – до 31.12.2020г. – 131961.020т. по ед. цена 8.999лв. стойност1187489.32лв.;
- Фактура № [ЕГН]/31.03.2021г. ДО 80469.32лв. ДДС 16093.86лв. , предмет на доставката Извършен транспорт на биомаса по Договор – 7050.400т. по ед. цена 8.069лв. стойност 56890.34лв. и Извършен транспорт на биомаса по Договор – 4580.000т. по ед. цена 5.148лв. стойност 23578.98лв.;
- Фактура № [ЕГН]/14.04.2021г. ДО 1722389.46лв. ДДС 344477.89лв. , предмет на доставката Извършен транспорт на биомаса по Договор за период м.10.2020г. – м.12.2020г. – 104159.700т. по ед. цена 16.536лв. стойност 1722389.46лв.;
- Фактура № [ЕГН]/20.05.2021г. ДО 721213.38лв. ДДС 144242.68лв. , предмет на доставката Извършен транспорт на биомаса по Договор период м.08.2020г. –

м.12.2020г. – 39100.000т. по ед. цена 7.770лв. ст-ст 303792.56лв. и Извършен транспорт на биомаса по Договор период м.08.2020г. – м.12.2020г. – 38800.000т. по ед. цена 10.758лв. стойност 417420.82лв.

С писмо на електронна поща вх. № 1655/28.01.2022г. „Пи Ен Сървис“ ЕООД представя договор за превоз от 14.04.2021г. „СТРИЙМКОРП“ ЕООД в качеството на ПРЕВОЗВАЧ и „Пи Ен Сървис“ ЕООД в качеството на ТОВАРОДАТЕЛ.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на други задължени лица дружества-доставчици, включително на „Стрийкорп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

От страна на „СТРИЙМКОРП“ ЕООД са представени част от изискваните документи. Документите са прикачени в ИС Контрол с придружителни писма с № П-22001021188095-ПРД-002-И / 22.11.2021 и П- 22001021188095-ПРД-001-И / 22.11.2021.

Представени са следните документи по проверката:

- фактура № 311/31.03.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор, с данъчна основа в размер на 80469.32лв., с начислен ДДС в размер на 16093.86лв. Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 7050,40 т.*8,069 лв. и 4580,00 т.*5,148лв.

- фактура № 310/31.03.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор за периода 01.07.2020г. – 31.12.2020г., с данъчнаоснова в размер на 1187489.32лв., с начислен ДДС в размер на 237497.86лв.

Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 131961 т.*8,999 лв.

- фактура № 309/30.03.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор, с данъчна основа в размер на 67644.56лв., с начислен ДДС в размер на 13528.91лв. Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 8000 т.*8,456 лв.

- фактура № 305/19.03.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор, с данъчна основа в размер на 52215.22лв., с начислен ДДС в размер на 10443.04лв. Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 9100 т.*5,738 лв.

- фактура № 302/12.03.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор, с данъчна основа в размер на 1172279.12лв., с начислен ДДС в размер на 234455.82лв. Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 77896,60 т.*15,049 лв.

- фактура № 312/14.04.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор за период м.10.2020г. – м.12.2020г., с данъчна основа в размер на 1722389.46 лв., с начислен ДДС в размер на 344477.89лв. Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 104159,70 т.*16,536лв.

- фактура № 314/20.05.2021г., с получател ПИ ЕН С. ЕООД, с предмет на доставка извършен транспорт на биомаса по договор за периода м.08.2020г. – м.12.2020г., с данъчна основа в размер на 721213.38лв., с начислен ДДС в размер на 144242.68лв. Данъчната основа е формирана съобразно превозения тонаж: 39100 т.*7,77лв. и 38800 т.*10,758лв.

Ревизиращите органи са констатирани, че в „СТРИЙМКОРП“ ЕООД нямамо назначени лица на трудови договори.

Предвид изложено, в резултат на направените констатации, данъчните органи определят данъчна основа на получените доставки по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК в

размер на нула лева. Излагат доводи, че при извършения анализ на представените от „Пи ЕН Сървис“ ЕООД товарителници, кантарни бележки и протоколи за извършени транспортни услуги, както и от другите събрани в хода на ревизията доказателства се установявало, че „СТРИЙМКОРП“ ЕООД не притежава материална и кадрова обезпеченост за извършване на посочения транспорт във ф-ри № 302/12.03.2021 г., №305/19.03.2021 г., №309/30.03.2021 г., №310/31.03.2021 г., №311/31.03.2021 г., № 312/14.04.2021 г. и №314/20.05.2021 г. издадени на „Пи ЕН Сървис“ ЕООД.

Така посочената фактическа обстановка съдът установи въз основа на приетите по делото доказателства, като взе предвид и изготвените две съдебно-счетоводни експертизи /ССЕ/, като в тази връзка следва да се отбележи, че последващата ССЕ изготвена на базата на доказателства, налични по делото към момента на първата ССЕ, както и на нови, допълнително представени от жалбоподателя. Предвид гореизложеното, съдът счита, че така изготвените ССЕ следва да бъдат кредитирани изцяло.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Предмет на жалбата е РА № Р-22221721005318-091-001/28.07.2022 г., за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Ревизионният акт е обжалван пред Директора на дирекция ОДОП ЦУ НАП С., който с Решение № 84/19.01.2023г. го е потвърдил. Решението на Директор на Дирекция ОДОП, при ЦУ на НАП С. е връчено на жалбоподателя на 02.02.2023г. Жалбата е подадена в срок до съда чрез административния орган на 14.02.2023 г., видно от поставения върху същата вх. № 53-04-90/14.02.2023 г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, дори и да не са наведени доводи за неговата нищожност. За валидността на акта съдът следи служебно и в тази връзка намира оспореният ревизионен акт за редовно издаден по следните съображения:

На първо място РА № Р-22221721005318-091-001 / 28.07.2022 г. е издаден като електронен документ, подписан с професионални КУКЕП на неговите издатели и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Не се спори по делото, че РА е издаден от компетентен административен орган.

По същество, правният спор в случая се свежда до това дали са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет транспортни услуги от доставчика „Стриймкорп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на услуги се свежда до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е условие за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на

реална доставка услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Такива подробни аргументи се развиват от страна на органите, извършили ревизията в посока отказване правото на приспадане на ДДС, но в същото време не е отказано това право, е определена данъчна основа на получените доставки – 0 лв.

Наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус, предвид твърденията за липса на право на приспадане на данъчен кредит това означава, че ревизирият данъчен субект е този, който би трябвало да докаже, че доставките по фактурите са реално извършени.

В случая ревизията е извършена по реда чл.122 – 124 ДОПК. Извършена е корекция на данъчната основа на получените доставки по реда на чл. 122 и сл. ДОПК. При извършване на ревизия по особен ред регламентиран в чл. 122-124 ДОПК тежестта на доказване на твърдените в РА факти са на страната на органите, извършващи ревизията.

От органа по приходите се твърди, че били установени обстоятелства по чл. 122, ал.1, т.4 и т.8 от ДОПК. Съдът намира, че въпросните хипотези на чл. 122, ал.1, т.4 и т.8 не са приложими в конкретния случай. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирият субект.

Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 122 от ДОПК не представлява самостоятелна материално правна уредба за възникване на данъчни задължения, а по своята същност е набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното. За да може да действа тази презумпция обаче, следва наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК да е подкрепено със събраните доказателства.

Съгласно установената съдебна практика /Решение 7496/06.07.2023г. на ВАС/ „при провеждане на ревизионно производство по особения ред на чл. 122 ДОПК, в тежест на органа по приходите е да установи основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, като по аргумент от чл. 124, ал. 2 ДОПК доказателствената тежест за установяване на обстоятелство по ал. 1 на чл. 122 ДОПК е на органите по приходите.

В тази връзка следва да се отбележи, че следва да бъдат споделени възраженията в жалбата, че освен наличието на основания по чл. 122, ал. 1 от ДОПК да е подкрепено със събраните доказателства, за да е тежестта за

на срещно доказване върху дружеството, то следва да е налице и друго важно условие, а именно - да има фактически констатации. Фактическите констатации са онази част от акта, която категоризира, описва, систематизира и анализира установените от органа по приходите факти и обстоятелства. Тези факти и обстоятелства следва да се подкрепят от събраните от органа по приходите доказателства. В конкретния случай, фактически констатации в РА и РД сочат обратното, тъй като са извършени насрещни проверки, ревизираното лице и процесния доставчик са представили на ревизиращите исканите документи. В тази връзка съдът споделя направените възражения от страна на жалбоподателя в представените от него писмени бележки, че в Решение №84/19.01.2023г. Директорът на дирекция ОДОП С. ЦУ НАП е отбелязал, че „в хода на ревизионното производство са представени договори, товарителници, протоколи, кантарни бележки, оборотни ведомости, извлечения от счетоводни сметки 401, 411, 629, 703 и главна книга за ревизирувания период“. Същото е установено и по допуснатите ССЕ, поради което не може да се твърди, че липсва счетоводна отчетност, както при жалбоподателя, така и при неговия доставчик, за прилагането на реда по чл. 122-124 ДОПК.

Настоящият съдебен състав счита, че необосновано ревизиращият екип е приел, че в конкретната хипотеза не са налице реално получени доставки на услуги, тъй като липсвали доказателства за реалното им предоставяне. Съображенията на ревизиращите органи, мотивирали направения извод, се основават на следните доводи:

1. Дружеството- пряк доставчик не разполага с необходимия технически и кадрови потенциал за извършване на услугите;
2. Прекия доставчик не представил всички изискуеми документи и писмени обяснения;
3. Не било уточнено по какъв критерий е избран именно доставчика „Стриймкорп ЕООД“;
4. Не са представени доказателства как е формирана цената на транспорта.

В тази връзка следва да се отбележи, че непредставянето на документи и/или писмени обяснения от прекия доставчик не може да обуслови да се презюмират като недоказани фактите и обстоятелствата, които тези документи биха установили. Изложените от ревизиращите органи съображения за такава обусловеност, не съответстват на трайната съдебна практика на ВАС и противоречат на практиката на СЕС, в чиито решения многократно е подчертавано, че не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на нередности при доставчика. Получателят не може да бъде задължен да доказва, респ. да е отговорен за действия и/или бездействия на доставчика си, като не може да бъде вменена във вина на ревизираното лице липсата на първични документи, касаещи доставчика, доколкото той няма задължение да ги съхранява.

Съдът не споделя направения извод от страна на органите по приходите за недоказано осъществяване на реални доставки по процесните фактури, поради липса на кадрова и техническа обезпеченост. Безспорно за

извършването на фактурираните доставки на услуги, се изисква определена кадрова обезпеченост на изпълнителя. Но с какви работници/служители е работил доставчикът и дали е спазил трудовото и осигурителното законодателство не може да се вменява като отговорност на получателя на услугите, още по-малко би могло да рефлектира върху данъчната основа на получените доставки. Не може да се вменява в тежест на ревизираното лице да извършва проверки, каквито не е длъжно да прави на работниците на своите доставчици.

По делото, като компетентни изготвени и неоспорени от страните, са приети 2 бр. съдебно-счетоводни експертизи. По делото се съдържат писмени доказателства, по които е работило вещото лице, представени в хода на ревизионното производство, както и в съдебното производство относно доставчика „Стриймкорп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Съдът приема, че доколкото в случая се касае за частни свидетелстващи документи, издадени от търговеца и неговите доставчици в кръга на осъществяваната от тях търговска дейност, по същество липсва оспорване на тяхната истинност по смисъла на чл. 193 ГПК във вр. с чл. 144 АПК. Това е така, тъй като оспорените документи нямат материална доказателствена сила, тъй като не удостоверяват неизгодни за издателя си факти (например разписка, че стоката/услугата/ по фактурите не е реално получена или предоставена на купувача). В правната теория се поддържа, че производството по чл. 193 ГПК намира приложение само при оспорване на авторството, а не и на съдържателната (удостоверителната) част на свидетелстващите документи. Частният свидетелстващ документ, ако е подписан, има само формална доказателствена сила - следователно, не е необходимо да се открива производство по чл. 193 от ГПК, за да се установи несъответствие на изявлението с обективната действителност. Съдът следва да прецени съответните факти по вътрешно убеждение, без да е обвързан от обективизираното в частния документ. При тази си оценка съдът съобрази и формираната съдебна практика / решение № 67 от 31.07.2015 г. по т. д. № 631/2014 г. решение № 96/26.11.2009 г. по т. д. № 380/2008 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 47/08.04.2013 г. по т. д. № 137/2012 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 109/07.09.2011 г. по т. д. № 465/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 114/26.07.2013 г., решение № 46/27.03.2009 г. по т. д. № 454/2008 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 42/19.04.2010 г. по т. д. № 593/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 166/26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 23/07.02.2011 г. по т. д. № 588/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 30/08.04.2011 г. по т. д. № 416/2010 г. на ВКС, ТК, I т. о. и др. /, която застъпва становището, че първичните счетоводни документи и вписванията в счетоводните книги следва да се преценяват от съда според тяхната редовност и съобразно другите доказателства по делото.

Съдът не споделя доводите на ревизиращите органи досежно липса на кадрова, техническа и материална обезпеченост на дружеството-доставчик, като счита, че реализирането на документираните с договорите, приемно-предавателни протоколи услуги от типа на процесните не предполага непременно професионална квалификация, сертифициране или особена техническа обезпеченост, още повече са представени и договори с подизпълнители на прекия доставчик. За съответната облагаема услуга е без

правно значение кой е извършил услугите. Освен това не може да се вмени в задължение и последното да се абсолютизира на ревизираното лице да извършва проверка и да установява наличието на материална и кадрова обезпеченост на доставчика на услуги. Доколкото от заключението на ССЧЕ се установи плащането на цената по тези фактури, приемането на услугите, удостоверено в ППП и вписването на доставките в Дневниците за продажби и отразяването им в Справките декларации по ЗДДС, то следва, че възложителят е приел изпълнението по договорите. Следва извод, че услугата е извършена, т. е. има осъществена реална услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Нещо повече безспорен е факта за използването на тези услуги за последващи доставки към клиенти на жалбоподателя, които облагаеми доставки същият не би могъл да извърши без да използва процесните услуги.

Предвид гореизложеното може да се приеме, че не е опровергана истинността на издадените фактури от дружеството доставчик за доставка на услуги. Същите кореспондират по съдържание със справките-декларации по чл. 125 от ЗДДС и дневници за продажбите за данъчните периоди на издаване на фактурите и аналитичен регистър на сметки 4532, 411 и 702. Следователно не е оборена тяхната формална доказателствена сила и на основание чл. 180 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, съдът приема, че същите съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от съответните лица, които са представлявали дружествата - контрагенти. Същевременно съдът съобрази, че не се твърди и не се установи някои от търговците по тези сделки изрично да се е противопоставил на тяхната валидност по смисъла на чл. 301 от ТЗ, т. е. сделките между ревизираното лице и дружеството -доставчик са били осъществени. На основание нормата на чл. 55 от ТЗ, която постановява, че редовно водените търговски книги и записванията в тях могат да се приемат като доказателство между търговци за установяване на търговски сделки, съдът приема за установено, че между доставчиците и жалбоподателя са съществували валидни търговски правоотношения, в изпълнение на които са били издадени всяка от описаните фактури.

Съвкупният анализ на представените по делото писмени документи сочат, че документите съдържат идентични данни по отношение изпълнените услуги и начина на плащане на дължимите суми по доставките. Значителният брой на тези документи и големият обем информация, който се съдържа в тях, изключва възможността те да са съставени с оглед процесното ревизионно производство, с цел да удостоверят благоприятни за жалбоподателя факти.

По изложените съображения съдът приема изводите на ревизиращия орган за незаконосъобразни в обжалваната част относно извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.03.2021г. до м.05.2021г., като са определени задължения за ДДС в размер общо на 1 000 740,06 лв. и съответстващите лихви в размер на 125 367,40 лв., поради което жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена.

Предвид изхода на спора следва да се има предвид, че от страна на жалбоподателя се претендират разноски, съгласно представен списък на разноските по чл. 80 ГПК в размер на 52090 лв., ведно с доказателства за реално изплатена сума от страна на жалбоподателя за адвокатски хонорар и

заплащане на такса и възнаграждения на вещите лица за експертизите по делото. Направено е възражение за прекомерност от страна на ответника, което е неоснователно, предвид това, че адвокатското възнаграждение е в минималния размер предвиден за такъв имуществен интерес съгласно Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и предвид това, че делото се отличава с фактическа и правна сложност.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221721005318-091-001/28.07.2022г., издаден от И. Х. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Д. Р. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 84/19.01.2023г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ОДОП/ [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на Национална агенция по приходите да заплати на „Пи Ен Сървис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 52090 лв. /петдесет и две хиляди и деветдесет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: